

Utorok 15. marca 2016

Text: Job 19, 21 – 27

²¹Zľutujte sa, zľutujte sa nado mnou, priatelia, lebo sa ma dotkla ruka Božia. ²²Prečo ma prenasledujete ako Boh? Mojím telom sa nenasýtite. ²³Kiežby napísali moje slová, kiežby ich zaznačili do knihy ²⁴železným rydlom a olovom a za svedka vyryli do skaly. ²⁵Ja viem, že môj Vykupiteľ žije a nakoniec sa postaví nad prachom. ²⁶I keď moja koža bude tak rozrušená, zo svojho tela uzriem Boha, ²⁷ktorého uvidím pri sebe; moje oči, nie cudzie, Ho uvidia. Srdce mi v hrudi prahne po tom.

Piesne: ES č. 502, 512

Zamyslenie nad Božím slovom:

Rabín Abraham Heschel napísal: „*Viera, ako napríklad Jóbova, nemôže byť otrasená, lebo je výsledkom otrasov.*“ A katolícky kňaz Tomáš Halík v jednej svojej kázni vyslovil podobnú myšlienku: „*Čo je pevné a trvalé, je výsledkom chvenia.*“ Jóbov životný príbeh, to je priam zemetrasenie. Jób kráča sám bezútešnou pustou krajinou svojho života a bojuje ťažký vnútorný boj sám so sebou, so svojimi priateľmi aj s vlastnou manželkou. Hľadá Pána Boha vo svojom utrpení, hľadá vo dne i v noci a modlí sa. Z jednej depresie upadá do ďalšej, no neprestáva komunikovať so svojim Stvoriteľom. Kladie Mu otázky, kričí plný zúfalstva. Ale v tomto zdanlivom tichu, v tejto hmle nejasností, v tme utrpenia sa formuje Jóbova viera. Je paradoxom, že jóbovské obdobia nám pomáhajú upevniť a zúrodniť našu vieru. Prečo musí každý veriaci človek kráčať aj tou namáhavou cestou duchovnej disciplíny? Lebo modlitba, štúdium Biblie, meditácia nad Božím slovom sú určené pre naše dobro. Kierkegaard povedal, že mu kresťania pripomínajú školákov, ktorí si chcú výsledky matematických úloh vyhľadať radšej vzadu v učebnici, než by sa s nimi potrápili.

Áno, všetci sme takí a, putujúc životom, hľadáme najradšej pohodlné skratky. No skratky nás zvyčajne odklonia od rastu. Uvedomme si, že cez tmú utrpenia sa Jób prebojoval k nádhernému vyznaniu viery: „*Ja viem, že môj Vykupiteľ žije a nakoniec sa postaví nad prachom. I keď moja koža bude tak rozrušená, zo svojho tela uzriem Boha, ktorého uvidím pri sebe; moje oči, nie cudzie, Ho uvidia. Srdce mi v hrudi prahne po tom.*“ Amen.

Modlitba:

„*Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? Ďaleko si od mojej spásy, od slov môjho kriku! Bože môj, volám vo dne, ale Ty sa neozývaš, aj v noci, ale nemôžem sa utíšiť. Ty však tróniš ako svätý, Ty, chvála Izraela. V Teba dúfali naši otcovia, dúfali, a Ty si ich zachraňoval. K Tebe volávali a vyslobodzoval si ich, v Teba dúfali a nebývali zahanbení... Ved' Ty si ma vyviedol zo života matky, dal si mi nádej na matkiných prsiach. Odkázaný som na Teba už od života matky, od lona matky mojej Ty si Boh môj!*“ (Ž 22, 2 – 6. 10 – 11) Amen.

Mgr. Dana Pavlovkinová, námestná farárka v CZ ECAV Dolná Strehová (NOS)